

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК X.

Ч. 41 (1094).

ВІСНОК, 10. КВІТНЯ 1928.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, APRIL 10th, 1928.

No. 41 (1094).

VOL. X.

3 НАРАД ЧЕТВЕРТОГО КОНГРЕСУ ЧЕРВОНОГО ПРОФІНТЕРНА.

Представник американських Негрів каже, що в Злучених Державах є 4,000,000 чорних робітників, з яких лише мала частина організована в юніях.

МОСКВА, 2. квітня. — Під час дискусії над звітом Гелера представник американських негрських робітників, Дж. Форд, сплинувся над відмовою Американської Федерації Праці організувати негрське робітництво в Злуч. Державах.

"3 11,500,000 Негрів у Злучених Державах 4,000,000 є робітниками, з яких мала частина організована в юніях", сказав промовець. "Тред-юнійна бюрократія ставить різні перешкоди при спробах втягнути негрських робітників до юнії. Організація окремих негрських юній привела б до ще більшого роз'єднання між білими і чорними робітниками. Найкращим засобом організування негрських робітників є об'єднання робітничої класи".

Делегат Паредес з латинської Америки, говорячи про боротьбу латинської Америки проти імперіалізму Злучених Держав, вказав, що тамошній робітничий рух досить сильний, але він потребує належного провуду. "Червоний Інтернаціонал мусить уділявати більше уваги латинській Америці, значення якої, як ринку сировини, є дуже велике для

північно-американського імперіалізму", сказав промовець. Горнер, від британської делегації, запропонував четвертому конгресові Червоного Інтернаціоналу Профсоюзів видати відозву до робітників усіх країн відносно женьєвської конференції "роззброєння".

"Становище капіталістичних держав до пропозиції радянської делегації на конференції роззброєння в Женеві показало, що капіталісти вживають усіх способів, щоб не допустити до роззброєння, бо існування капіталізму без небезпечних воєн неможливе. Своєю пропозицією негайного загального роззброєння Радянський Союз висловлює волю міліонів працюючих.

"Робітнича класа цілого світа мусить винести науку з женьєвських переговорів — а саме, що лише повалення капіталізму є правильним кроком до роззброєння. Конгрес припоручив спеціальному комітету виготовити відозву до робітників усіх країн відносно важних завдань пролетаріату в боротьбі проти збільшення зброєнь в капіталістичних країнах і проти воєнної небезпечності".

УРЯД ФРАНЦІЇ ПЛАНУЄ ЗАБОРОНИТИ КОМУНІСТИЧНУ ПАРТІЮ.

ПАРИЖ. — Комуністична газета "Іманіте" пише, що уряд Пуанкаре планує заборонити Комуністичну Партію Франції, арештувати членів політичного бюро партії й заборонити "Іманіте", офіційний орган партії. Газета вказує на напад міністра справедливості Барту на Комуністичну Партію в парламенті й на арештування хлопців, що продають "Іманіте", та заявляє, що французький уряд планує проголосити Комуністичну Партію Франції нелегальною.

Барту заявив у своїй промові, що "мусить підприняти гостріші кроки проти Комуністичної Партії".

Французька консервативна преса від довгого часу домагається закриття "Іманіте" й проголошення Комуністичної Партії нелегальною.

КАМПАНІЯ ПРОТИ КОМУНІСТІВ У ГРЕЦІЇ.

АТЕНИ, Греція, 6. квітня. — Уряд оголосив гострі розпорядки для поборювання комунізму, що поширюється. Між карами, що будуть накладатися на комуністів, є тюрма, депортація й усунення державних урядників, що займаються поширюванням комуністичної пропаганди. Розповсюдження комуністичних відозв і листочок є строго заборонене.

В МЕКСИКУ УБИТО 75 ПОВСТАНЦІВ, 10 СЕЛЯН І 3 ЖОВНІРІВ.

МІСТО МЕКСИКО, 6. квітня. — Наспівші суди звітлення кажуть, що в бою з повстанцями в різних сторонах Мексики загинуло 75 повстанців, 10 селян і троє федеральних жовнірів.

Газета "Експресор" дістала повідомлення, що 50 мексиканських повстанців було убитих у зав'язті бою коло Пацкаро, в степі Мічоакан. Селяни, які поставили сильний опір, мали десять убитих. Повстанці прогнані після рукопашної боротьби.

Повстанці, що заатакували містечко Теквіла, в степі Халіско (центрі повстанців), були прогнані відділом федерального війська. Крім цього, проти повстанців виступила місцева оборона, організована са-

мим населенням містечка. Бій тривав чотири години і п'ятеро членів місцевої оборони були убиті. Кілько було убитих повстанців, невідомо.

Федерально військо, покликане на допомогу гарнізонів в Теквілі, прибуло за пізно, щоб звести бій, але воно підналося за повстанцями.

Депуті з Гвадалахари кажуть, що в короткій бою, який звели федеральні жовніри з повстанцями, загинуло 20 повстанців і чотирох жовнірів, включаючи одного офіцера.

Той сам відділ федерального війська викрив також арсенал повстанців, зложеної з трох печер, з котрих одна вміщала 200 ручних гранатів. Жовніри постріляли чотирох повстанців, що обороняли ту печеру.

Китайські комуністи заняли два міста на полудне від Кантону

Військо кантонського уряду, запідозрене в комуністичних симпатіях, відмовилося вийти на оборону міст перед комуністами. — Велике місто Сватов також може бути заняте китайською комуністичною армією.

"Асоційтед Прес" повідомляє в каблетграмі з Кантону під датою 7. квітня, що китайська комуністична армія в силі 3,000 людей заняла міста Еунчун і Еунконг, 140 миль на полудне від Кантону. Околиці тих міст також є під контролем комуністів.

Військо кантонського уряду, яке запідозривало в комуністичних симпатіях, зігнувало приказ вийти до загрозованих комуністами околиць на допомогу війську, що вже там находилося.

Повідомляють також, що військо кантонського уряду в околиці міст Гайфунг і Люфкунг, 100 миль на північ від Гонконгу, зловило троє російських комуністів, що буди в Гонконгу підчас розрухів у грудні.

В п'ятницю комуністична армія прогнала військо уряду з околиць Гайфунгу і Люфкунгу. Велике місто Сватов, яке було безпечним місцем для чужинців і китайської буржуазії, також може бути заняте комуністами. В самім Кантоні панує тепер спокій.

РІЖНІ ВІСТІ

ПРИЗНАЛИ КЛЕРКАМ ПІДВИШКУ ПЛАТНІ.

СТ. ПОЛ, Мінн., 6. квітня. — Рада помірності признала чотири центи підвишки платні на годину для 4,000 членів брацтва залізничних клерків, які працюють для залізничної Грейт Нортерн. Член ради, що заступає компанію, не згодився з підвищим рішенням і пропонує окремий звіт.

Підвишка платні входить в силу від серпня 1927 р. Клерки домагалися 10 центів підвишки на годину.

40,000 МАЙНЕРІВ МОЖУТЬ ВИЙТИ НА СТРАЙК.

ЛОНДОН, 6. квітня. — Депеші з Ессена повідомляють, що 40,000 німецьких майнерів у Руріні можуть вийти на страйк. Переговори між майнерськими організаціями і власниками копаць не привели до ніякого результату. Власники заявили, що неможливо підвищити існуючу скалу платні, яка вносить пересячно 10 шілінгів за 8-годинну шифту.

ВБИВСТВО ПРОВOKАТОРА У ВІЛЬНО.

ВІЛЬНО, 2. квітня. — Тут арештовано жінку обвинуваченого члена білоруської Громади і буюшого посла до Союму, Тарашкевича.

У Вільні сконфісковано десять газет, які подали вістку про вбивство провокатора, важного свідка прокуратурі. Союз журналістів проголосив триденний страйк на знак протесту проти конфіскації. Убийником провокатора є 25-літній член білоруської Громади, С. Климкевич.

СКЛАД 4. КОНГРЕСУ ЧЕРВОНОГО ПРОФІНТЕРНА.

МОСКВА, 3. квітня. — Після звіту мандатної комісії, склад четвертого конгресу Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів є такий: Усіх делегатів на конгресі є 421, з них 293 чоловіків і 29 жінок. Ці делегати заступають 49 країн.

На третій конгресі Червоного Профінтерна було 311 делегатів з 39 країн. Це показує, що вплив Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів постійно зростає.

ПЕРЕМІНИЛИ ТВЕРДИННО НА МУЗЕЙ.

ЛЕНІНГРАД, 5. квітня. — Стара, 250-літня Шлісельбурська фортеця, яка за панування царів була пострахом для революціонерів і похорошила під своїми стінами немало воєнних парат, переіменна тепер на народний музей. У Шлісельбурській фортеці замучено за царських часів тисячі революціонерів.

Тепер цю страшну інституцію перемінили на музей, де кожний зможе оглядати фактичні струменти, якими царські посипки катували кращих синів країни. Келі, в яких сиділи визначні революціонери, будуть позначені й увіковічені.

ВАТИКАН УСТУПАЄ ФАШІСТСЬКОМУ УРЯДОВІ.

РИМ, 3. квітня. — "Оссерваторе Романо", орган Ватикану, обговорює широко останню промову папи в справі виховання молоді. Газета заявляє, що промова папи хибно зрозуміли в Італії, а ще більш хибно поза Італією. Папа не хоче мішатися до державних справ. Але з огляду на те, що Італія є католицькою державою, а католицька релігія є пранана державною, папа не бачить ніякої причини, чому мала би заходити різниця між Ватиканом а італійським урядом в справі морального виховання молоді.

АМЕРИКАНЦІ НАВ'ЯЗУЮТЬ ЗНОСИНИ З У.А.Н.

З Київля доносять, що Нью-Йорська Медична Академія зацікавилася працею патолого-анатомічної комісії Української Академії, Наук, зокрема вислідами останнього Київського З'їзду Патологів, та звернулася до У. А. Н. з проханням обмінюватися науковими працями між обидвома Академіями. У. А. Н. вислала вже першу партію своїх праць до Нью-Йорку.

ВАШІНГТОН, 7. квітня. — Федеральна радіо-комісія оголосила статистику, яка вказує, що Злучені Держави уживають тепер 5,257,000 радіо-апаратів.

ТЯЖКІ ПРИСУДИ ДЛЯ КОМУНІСТІВ ІТАЛІЇ.

РИМ, 7. квітня. — Троє комуністів, яких судив спеціальний трибунал за підбурюючу пропаганду, засуджено вчора на довгі роки в'язниці. Бувшого віцедиректора газети "Уніта" засуджено на 21 років і 6 місяців в'язниці, другого обвинуваченого на 16 років і 8 місяців, а третього на 14 років. Засуджених позбавлено громадянських прав і після відсидження їх карі вони мають бути три роки під спеціальним наглядом поліції.

В АВСТРІЇ ПОВЕРХ 250,000 БЕЗРОБІТНИХ.

ВІДЕНЬ, 4. квітня. — У Відні й околиці є більше як 100,000 робітників, що утримуються лише з допомоги, яку дістають від уряду. Число безробітних у Відні є більше як число тих, що отримують допомогу, бо уряд не зарохує тих, що працюють лише деякий час.

Усіх робітників в Австрії, що отримують допомогу від уряду, є більше як 250,000.

АНГЛІЯ ВИСИЛАЄ ВОЄННІ КОРАБЛІ ДО ЄГИПТУ.

ЛОНДОН, 4. квітня. — Тут довідаюся, що після отримання єгипетської ноти, яка домагається відтягнення британських військ з Єгипту, британські воєнні кораблі дістали приказ негайно відплисти до Суецького каналу.

ПРОФ. КРІГЕР ПРО ПРИЧИНИ НОВОЇ ВІЙНИ.

ТОЛІДО, Огайо, 6. квітня. — Професор Мейнард Крігер, який був зв'язаний з женьєвською конференцією в міжнародним характері через два роки, заявив тут вчора в промові, що лише одна з двох річей може врятувати світ від другої великої війни, а це — упадок Муссоліні або поразка теперішнього консервативного уряду Великої Британії.

ПОЛЯКИ В КИЇВІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ СУДУ.

У польському робітничому клубі імені Крулівського в Києві відбулися збори трудящих Польків Києва. Збори винесли гостру резолюцію протесту проти суду над білоруською Громадою. Резолюція, що її прийняли збори, каже:

"Польські трудящі Києва вірять, що близько та година, коли робітнича класа Польщі скине фашистський уряд Пилсудського й на руїнах буржуазної Польщі створить польсько-радянську соціалістичну республіку, яка звільнить не тільки трудящих Польщі, але й трудящих Білоруси й Західної України".

БАГАТО НЕЩАСЛИВИХ ВИПАДКІВ У ВІННІПЕГУ.

Протягом минулого тижня в нещасливих випадках на вулицях Вінніпегу згинуло п'ять осіб. Усі вони були вбиті автомобілями або стрілками. Від початку року в нещасливих випадках у Вінніпегу згинуло дев'ять осіб.

ФРАНЦУЗИ В ГАНКОВІ НЕ ХОЧУТЬ ВИДАТИ ПОЛІТ. ВТІКАЧІВ.

Китайський командант гарнізону вислав телеграму до генерала Чан Кай-Ши, в якій домагається заняття французької концесії в Ганкові.

ПЕКІН, Китай, 6. квітня. — Офіційні чужинські звітлення кажуть, що в Ганкові витворилося критичне положення внаслідок того, що тамошня французька влада відмовилася видати мнимих комуністів, що скриваються у французькій концесії.

Гу Тсун-Ту, командант гарнізону в Ганкові, опублікував телеграму, що він вислав до генерала Чан Кай-Ши, головного команданта націоналістичної армії. В цій телеграмі він каже, що французький консул узяв хабара в сумі 200,000 мексиканських доларів за укривання комуністів, і звизав заняття французьку концесію, як це було зроблено з британською концесією в січні 1927 року. У китайській частині Ганкова розліплено плякати, які пінтують Французів і закликають до бойкоту.

Французька легация в Пекіні каже, що консул відмовився видати дві китайські жінки, яких називають комуністками, бо вони є політичними втікачами. Легация заперече, що французький консул у Ганкові узяв хабара, і заявляє, що всякий спробі захопити концесію буде поставлений рішучий опір. Одна французька канонірка вже є в Ганкові і будуть вислані інші воєнні кораблі, якщо буде потрібно.

М. Мартель, французький міністер у Пекіні, мав вийти вчора до дому на вакації, але відложив свою поїздку на приказ з Парижа. Цей крок не є офіційно зв'язаний з положенням у Ганкові, однак загально уважають, що він є безпечним його вислідом.

У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ Є ОКОЛО 8 МІЛІОНІВ БЕЗРОБІТНИХ.

ВАШІНГТОН, 3. квітня. — Сенатор Шипстед, член фармерсько-робітничої партії з Мінесоти, предложив сенатів звіт про стан робіт у Злучених Державах. У цій звіті Шипстед відкидає обчислення секретаря праці Дейвіса, ніко людєй втратило заробіток один мільон 800 тисяч безробітних, а доказує, що їх є около 8 мільонів.

Шипстед показує, що Дейвіс зовсім не зрозумів обчислень власного бюро праці.

Бюро показувало в своїй обрахунку робіт за місяць січня цього року, що число робітників у тім місяці в порівнянні з тим самим місяцем минулого року було менше на один мільон 800 тисяч. Отже цифра секретаря праці Дейвіса, ніко людєй втратило заробіток один мільон 800 тисяч безробітних, а доказує, що їх є около 8 мільонів.

Зайкорпороване Бюро Праці подає, що після його обчислень, число робітників без праці вносить 4 мільони.

ЗАЯВА НОВОГО РАДЯНСЬКОГО АМБАСАДОРА ДО МЕКСИКА.

МІСТО МЕКСИКО, 3. квітня. — Новий радянський амбасадор до Мексики, др. Олександр Макар, прийняв у радянській амбасаді представників мексиканської і чужоземної преси і мав з ними розмову про низку справ. Між иншим він торкнувся справи радянсько-американських взаємин та довгів, затягнених колишньою Росією в Америці.

"Було б дуже корисною річчю для Злучених Держав та

Радянського Союзу, коли-б вони могли налагодити дипломатичні взаємини", сказав амбасадор і продовжав: "Розуміється, основою для того мусить бути обговорення старого долгу Америки. Я можу сказати, що радянський уряд вин торкнувся справи радянсько-американських взаємин та довгів, затягнених колишньою Росією в Америці."

Амбасадор Макар має 48 років. Він є доктором медицини, знає вісім мов, включаючи англійську.

ЗАБОРОНЯТЬ ДЕЯКІ ЗАКОРДОННІ ДОПОМОГОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

АНГОРА, Туреччина, 6. квітня. — Турецький кабінет обміркував нині закон, на підставі якого закордонні допомогові організації, з головними осідками поза Туреччиною, будуть заборонені в цій країні.

АНГОРА, Туреччина, 5. квітня. — Президент Мустафа Кемаль Паша планує змінити конституцію в той спосіб, щоб переставати в Туреччині повний розділ між державою а церквою. Цей крок уважають в Туреччині епохальною подією.

АНГОРА, Туреччина, 4. квітня. — Тут викликав сензацію новий скандал, в якій є замішаний бувший міністер торгівлі Алі Денані Бей.

Експерти формально обвинуваено, що він закупив лише за \$65,000 радянської пшениці, а до його розпорядимости відано було \$265,000. Він не подав рахунку, де подів решту \$162,000.

(В цій новинці, яку перебіремо з ньюорського "Дейлі Воркера", вклася помилка в наведених цифрах. Іменно, ко-ля відняти суму \$65,000 від \$265,000, то остане \$200,000, а не \$162,000.)

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газети для робочого людю — виходить три рази на тиждень; у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Робітничій Будівлі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ГОТОВМОСЯ ДО ПРАЦІ В ТРАВНІ.

До місяця травня залишилося всього три тижні. А в травні вже нас важлива праця задля дальшого забезпечення й поширення нашої робітничо-фармерської преси. Ця праця, як знаємо вже з досвіду, вимагає добрих приготувань, коли хочемо мати з ній успіх. Тому час вже почати ці приготування.

На сьогоднішніх з'їздах наших організацій говорилось чимало про необхідність збільшення наших часописів та журналів. В зв'язку з цим з'їзди взяли на увагу, що це збільшення залежить від придбання деяких нових машин до друкарні ТУРФДім, в якій друкуються ці наші часописи й журнали. Справа в тому, що ці машини, які ми зараз маємо, заведи справляються з тою нагромадженою роботою, яка у нас вже є. Наприклад, наша пресова машина, на якій ми досі друкуємо наші часописи й журнали, працюють вже від дев'ятого часу дня і ніч, щоб виконати всю нашу теперішню роботу. Її швидкість обмежена. Для того, щоб виконати більше праці, потрібно іншої, так званої ротативної пресової машини, що друкувала б і рівночасно складала б більше примірників на кожну годину і на більше сторінок часопису. Крім цього до нашої друкарні необхідно купити і друге устаткування. Для цього потрібні гроші. Поки цих необхідних грошей не буде, не можна думати про яке небудь дальше збільшення наших часописів та журналів.

Наше Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство і ТУРФДім робить старання, щоб для друкарні придбати все, що потрібно, але це робиться в міру того, як на це дозволяють наші засоби. В останньому місяці куплено машину до шивання журналів, брошур і менших книжок (стичер), а також і більшу та вигіднішу машину до різання паперу (катер). Це вже лягло тягарем на наші ресурси, хоч ці машини не коштували й восьмої частини того, що потрібно на пресову машину. Але в нас мусять бути фонди на все устаткування, яке нам потрібно. Ми широко віримо, що наші організації і всі прихильники нашої робітничо-фармерської преси подбають за те, щоб все це, що необхідно в нашій друкарні, було за те купити. Про це треба подбати під час наших пресових кампаній, а головню в цьому місяці травні. Тому треба вже зараз до цієї кампанії готуватися.

Всі місцеві організації повинні зараз створити в себе спільні комітети травневої пресової кампанії, а ці комітети повинні негайно виробити плани праці на цілий місяць травень. У ці плани повинні бути включені всі найбільш успішні на місцях способи й засоби поширення нашої преси та здобуття для неї фондів: представлення, концерти, мітинги, базари, забави, розіграшки, колекти хата в хату, збирання залежних і нових передплат, розповсюдження та роздробка травневих чисел наших часописів і журналів і т. д. Поодинокі прихильники нашої преси повинні послужувати найкраще на власному досвіді випробуваними способами праці. Приготувань ніяк не можна залишати аж до останньої хвили, бо зволання шкодить успіхові.

Отже готовмося до праці в травні зараз, не відкладаючи. Стаймо справу травневої пресової кампанії на порядку наряд найближчих мітингів наших організацій. Вирішуймо її широко, розумно й доцільно. Нехай усіх нас застане травень приготуваннями до праці. Від цього й залежатиме добрий успіх самої травневої пресової кампанії.

МІЖНАРОДНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ ДОПОМОГИ РЕВОЛЮЦІОНЕРАМ.

Міжнародна Організація Допомоги Революціонерам (скорочено МОДР) виникла в наслідок необхідності допомагати революційним борцям за права й освободження робітничої класи і їхнім родинам. Не тини, що на свободі і можуть самі за себе подбати, а тим, що томляться по буржуазних тюрмах, що падають жертвами буржуазного терору. Їх нараховується сьогодні кожного року на сотки тисяч: ув'язнених, вбитих, покалічених. За ними залишається сотки тисяч жінок і дітей, яким може заопікуватися тільки така організація, як МОДР. Заострення класової боротьби, зростання бажання працюючих різних народів і країн до міжнародного об'єднання з метою повалити капіталізм і зробити кінець його кровавому пануванню й висискові, безробіттю й війнам, викликають серед буржуазії страх за її судбу. Через це вона жорстоко переслідує революційний рух працюючих, вбиває і увязнює революціонерів, головним чином комуністів.

Працюючи розуміючи, що для допомоги своїм борцям і їхнім родинам, вони мусять мати відповідну організацію. Для того й організовано МОДР. Цю організацію поширено сьогодні майже по всіх країнах світу. Та найбільше вона стоїть в Радянських Республіках, де робітники й селяне краще за всіх других знають, що то значить боротьба революціонерів за визволення працюючих, що значать муки по буржуазних тюрмах; знають буржуазний білий терор, бо самі колись все це пережили й перетерпіли. Через те й помагають вони сьогодні своїм класовим братам і товаришам в буржуазних країнах у їхній боротьбі.

В Радянських Республіках відбуваються великі з'їзди МОДР-у, на яких робляться підсумки праці організації. Одне минулого місяця відбувся один з таких з'їздів в Харкові, на Україні — Всеукраїнський З'їзд МОДР-у. Тисячі робітників та червоноармійців вітали його, прислухалися його нарадам. На тому з'їзді головний секретар виконавчого комітету МОДР-у, т. Шмідт, у своїй доповіді про працю тієї організації дав дуже цікаві відомості.

Хоч в багатьох буржуазних країнах МОДР провадить свою працю в обставинах білого терору, проте організація росте з дня на день. МОДР налічує тепер 8,500,000 членів у всіх країнах. Навіть серед рядових робітників соціал-демократів, партія, що цьому чинить опір соціал-демократичні центри, є потяг до модриських організацій. Останніми часами, через зростання революційного пролетарського руху в цілому світі, дуже підсилюється білий терор. Протягом минулого року зареєстровано 220,000 випадків засудження й убиств революціонерів, 318,000 випадків поранення й биття, 370,000 арештів. Переважна більшість цих репресій припадає на Китай і колонії.

Цікаво, що в Німеччині, Англії, Франції й інших "культурних" країнах методи білого терору трохи змінилися. Там починають уживати різних способів морального терору. Взявням не дозволяють умиватися, тримають їх у бруді то-що. Навпаки, у Румунії й Болгарії, почасти в Польщі, досі вживають майже середньовікового катування. Паралельно із зростанням організації МОДР-у збільшується його допомога революціонерам. Минулого року подано допомогу 65,000 політичних в'язнів, 73,000 родинам революціонерів. Загальна сума допомоги становила бідш як 1,000,000 доларів. Тепер МОДР провадить кампанію, щоб робітники брали за своїх й виховували дітей забитих революціонерів.

Під впливом модриського руху в Європі і других частях світу, повстала й в Канаді подібна організація, що називається Канадська Робітничо Оборонча Ліга (Кенедіен Лейбор Дефенс Ліг). Її виконавчий комітет знаходиться в Торонто. За порівняно короткий час свого існування вона встигла організувати свої відділи по всіх провінціях Канади і зробила чимало корисної роботи, головню в зв'язку з обороною майнерських борців в Алберті, Кіда Борнса і тов., та підтриманням родини т. Борнса. Завдяки її старанням уряд виготовляє зміну перестарілого закону, що не дає можливості Борнсові і тов. стати перед суд присяжних.

Необхідність такої організації, як Канадська Робітничо Оборонча Ліга, для кожного свідомого робітника очевидна. Хоч зараз в Канаді немає того жорстокого переслідування, що його зазнають борці-революціонери робітничої класи в других буржуазних країнах, проте є чимало справ, якими може заопікуватися лише ця організація. Не треба забувати, що час цього порівняного "спокою" і тут швидко проминє. І до тої допомоги, яку ми завжди обов'язані давати нашим борцям, жертвам класової боротьби, де-б то не було, доведеться допомагати й своїм власним. До того працюючі Канади повинні бути завжди приготувані збудуванням сильної Канадської Робітничої Оборончої Ліги.

НА ПОРОЗІ НОВОЇ КАЗКИ.

Немає в Україні таких чарівних, диких місць, як оті пороги Дніпрові... Тихо котить блакитно-скаїни води Дніпро до Чорного моря.

І раптом, перегородили йому шлях скелі... і тут, лютуючи, бється, гуде Дніпро, поки не пройде оті 92 пороги і вертеться і знову широко, могутньо зміє попливе степами, плавнями, тихий, лагідний, блискучий...

92 верстви віддав Дніпро порогами та заборам, і лягли тут через все річище нещасливі лави каміння-скелі. По них гуде хвиля, вкриваючи їх білою піною, розсилається самоцвітним дощем бризків...

Порогі усього 9, і розкинувшись вони протягом 62 верстов од слободи Старий Кодак до слободи Маріенталь. До цього треба додати ще більш, як 30 заборів — то й матимемо оту порожисту частину Дніпра, що тягнеться від м. Дніпропетровського до м. Запорижжя аж на 92 верстви.

Та краса ця Дніпрова не приносить жадної користі. І ще за старого ладу гадали зробити шлязування порогів, та так це й залишилося аж до нашого часу. І що лиш тепер радянська влада взялася до використання отієї величезної сили "білого вугілля" — води, що марно пропадала на порогах.

Біля німецької колонії Кічкаса, що недалеко від міста Запорижжя, розпочала радянська влада будову величезної гідроелектричної (водяно-електричної) станції.

За планом, Дніпровська станція буде одною з найбільших станцій світу з найновішою технікою. Будова її розрахована на 6 років і коштуватиме 148 і пів мільона карбованців. В першу чергу буде збудовано підвозити матеріал.

Дніпровська електростанція в першому році свого відкриття з турбінами в триста тисяч кіловатів має даватиме 1,200,000,000 кіловат годин дешової електричної сили. Ця електрична сила буде передаватися дротами на заводи Дніпропетровська, Нікополя, Кам'яного, Миколаєва, Запорижжя, а також на рудні Криворіжжя. Передаватиметься електросилою і на Херсонщину, де за її допомогою буде орошено 1,500,000 десятин землі в тім районі, що постійно терпить від посухи.

Таким чином, електрична сила Дніпровської станції дасть змогу широко розвинути фабрично-заводську промисловість, а також сільське господарство Радянської України. Коли всю користь від Дніпрельстану перевести на гроші, вийде, що: 1) користуючись силою води замість вугілля, заощадить Рад. Україна на 1 рік 15 і пів міль. карб., 2) водянний шлях з Чорного моря до Балтійського дає ошадностей на 10 міль. карб., 3) орошення заможливих степів збільшить врожай на 3 і пів міль. карб., 4) здешевить зносини між містами та перевіз руди й угля до заводів, а це дає економію на рік в 10 м. карб., 5) сам Дніпрельстан виробить як плату за електричну енергію на 9 м. карб. Разом за рік буде продуктів около 45 мільонів карб. На чім полягає будова електростанції на Дніпрі? Біля Кічкасу буде збудована впоперек Дніпра велична мічна та висока загата. Від цього вода в Дніпрі так підніметься, що залле всі Дніпрові пороги. Буде заллято водою й кілька сіл, що по-над Дніпром, але ці села будуть перенесені за державні кошти далі від Дніпра. Там-же біля загати буде збудовано й електростанцію та спеціальний канал з підйомами, через який пересуватимуться морські пароплави вгору і вниз по Дніпрові.

Запорижжя стане найбільше й найживіше місто України з морськими портами, величезними складами, фабриками та заводами. Закінить тоді живе життя України степової й освітяться мільонами електричних світлів. Це завдання має бути виконано до 1931 року. Шумить Дніпро, обхоплюючи Велику Хортицю двома рукавами, мов руками... Памятайте назву — Кічкас... Тут кується волею трудящих Рад. України нове чудо...

Казка порогів умирає, на зміну їй іде нове життя, нова казка. ("Рад. Село.")

"ТАРАС ШЕВЧЕНКО".

Тришки філософії на такі кіно-дійсності. Про дівчину — покритку Оксану, оспівану Тарасом Шевченком, кілька слів.

Ми всі так любимо на неї дивитися, як вона з віночком на голові линула до сироти-Тараса, що пас ягнота за селом. Ми так любимо дивитися, як вона на рвала вишні у садочку. Ой, які ми сердиті були на недолюдка-паніча, що чіплявся до неї. Ми так широко плескали, як Тарасів брат кинув паніча з моста у воду. Може не всі, але багато з нас плакали, коли батько, мати, люди, навіть старці віддуралися тої самої Оксани, і вона — "покритка по-під тинню з байстрам шкандябає"...

А от коли-б та сама Оксана стала зараз перед нами покриткою, з байстрам на руках, то чи багато найлося-б таких, що не віддуралися-б її тепер, що не показали-б на неї пальцем? Чи багато? Чи взагалі хто найшовся-б?

Зрештою, це не до теми. Це так собі між иншим припліло отаке до йолови. Шевченка арештують. Коли його мають арештувати — показують Дніпрове широке плесо проти Київ-Печерської Лаври. Ось вона на горі за Дніпром перед вами. Висока дзвіниця простягнула свої шпильи в синю блакить неба. Тепер вже це не лавра, не притулок темнителів. Тепер це історичний музей релігійних культів. А всі бушва лаврська околиця разом з печерами — тепер державний заповідник.

Оглядаючи цю прекрасну панораму, забуваєш про дію, про те, що перед тобою царські жандарми арештують Шевченка.

Шевченко в Петербурзі. Його садовлять у відому домовину для політичних царських в'язнів — в Петропавловську фортецю. Знову такі перед очима проходять відомі цілому світу історичні місця: царська Зимова Палата, в якій вже більше не зимуватимуть царі. Через Небу з вікна царської палати видно Петропавловську фортецю.

Цікаво, що кати працюючого народу називали страши тюрми в честь святих. Одну з найстрашніших тюрм в будшій царській Росії назвали тюрмою Петра й Павла. В Москві була друга така сама тюрма-могила для політичних в'язнів, що називалася Хрести. В Польщі є страшна тюрма святаго духа.

О, знову відійшов від теми. Тарас на допиті в "Третьому відділенні". Сказав би я вам, товаришу читачу, децю про це "Третьє відділення", але тоді розійдуся із змістом фільму.

Генерал-жандарм в еполаті Тарас на допиті в "Кавказ" і на тім же читання відбувається кровава розправа царських "муштрованих людей" в населенням Кавказу.

І летється людська кров. Знову Петербург. Надомлене Тарасове здоров'я. Страшна самотність. П'ятдесят літ з дня народження. Тарас хорий, в постелі, отримує ливста від полтавської громади з привітом п'ятдесятих роковин.

"Утні, батьку, орде сизий" — вітаючи просить полтавська громада. Не втяя вже Тарас. Тільки промовив: "Спасибі, що не забувають".

Зійшов вниз із свого піддаша, вправ і не стало найбільшого співаця українського поневоленого народу. Був ще похорон, була Тарасова могила, громада людей на ній. Але цензура ще в Торонто похорон вирізала. Мовляв, не гаразд показувати похорон... Оце вам вкороті зміст.

Що найсумніше у фільмі — це самотність Тараса, страшна самотність від дитинства і до самої смерті. Так і бачиш: чи то між приятелями, чи то між ворогами — Тарас самотний. Навіть між тими, що вкупили його з неволі — він був самотний. Вдячний їм, так вдячний,

що снів немає, щоб висловити їм свою подяку, але... й між ними він самотній. Бо вони — пані, а він син бідного поневоленого народу. За Тарасом тулять гарні очі романтичної княгині Реніної, Тарас це бачить, втікає від неї, мовляв: Що я робитиму з цєю одукованою панночкою? Ні, вона княжна, а я син бідного народу. Мені з нею не подорозі.

І так до кінця свого життя. Тарасові було подорозі тільки з тим народом, з якого він вийшов. А що він з ним найменше стрічався, тому всюди був самотний.

Фільма робить сильне враження не дивлячись на свої деякі недостачі. Не простимим є для вас, читачу, не побачити цієї фільму, коли вона буде у вашій місцевості.

Дядя.

ДОМКА КУРИ ЗАГАНЯЄ.

— А куда, сліпаку, щоб ти здохла, щоб тебе грім забив з високого неба, щоб ти кудкудакала циганови в животі, щоб тебе найстарший Чортяка взяв, щоб тебе...

Чути було від Гнатка з одного кінця села до Трохимна на другому кінці.

Шеше доганює слави Домка вечером з поля, так курам зичирка. Часом навіть, як хтось інший чого небудь крикнув, то все говорили:

— Та то та дурна Домка кури заганяє. Я думаю, що вона вже давно померла. Забув про неї. Ніхто навіть в листі не загадав про неї. Пишуть все: хто оженився, хто помер, а про дурну біденьку, нічого нікому невинну Домку ані словечком.

Аж ось якось припадково попало до рук 12-те число "дуже української" газети, "К. Ф.", а в ній і вигук Домки. Аж зрадів, що почув її на чужині. Але це вже не дієсна Домка, а лише "копія" з неї. Зараз доктори "переробляють" старих на молодих, дурнів на мудрих або на дурніших, самців на самців, то певно й редактор "К. Ф." був в докторській переробці і з нього вийшла Домка. А не вірите моїм словам, то послухайте самої канадської Домки:

"Якже-ж ви, брудна грізе московська, варшавське сміття, жидівські водоноси, смієте носити чисто українське ім'я?"

А дальше "смородом" називає, та іншими словами, які Домка перебрала від своєї мми (тата в неї не було).

Ріжниця між оригінальною Домкою, а "копією" Домкою є ще й та, що перша кляла та називала курей, а ця Домка з "К. Ф." називає та кляне на людей, на членів і членкинь освітньо-культурної української робітничо-фармерської організації — Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім та інших організацій, що гуртуються при наших культурно-освітніх інституціях — Українських Робітничих Домах.

Домка з "К. Ф." через двайцять чотири роки була на службі в чеського буржуа-ліберала, хляпала по українські та по польські в "К. Ф." та польським "Насі", виставляла себе на продаж, то вона має право носити "чисто українське ім'я"?

Якби так сказав хтось иший, а не канадська Домка, то сміявся-б до крови. Щоб так не знаю що!

Домко, Домко, як мені жаль тебе. Послухай-же хоч моє веселі пісеньки. Проста вона, але ти "по вченому" однаков-нічого не второпаш, бо ти лише Домка.

Послухай цієї пісеньки не лише ти сама, Домко, але й твоїм "ровесницям" поради, щоб послухали: (На традиційний український голос "Козачка") Гей, панове петлюрівці, Гі гетьманські пахолки, Не танцюйте в один час — Гопака і польки. Ваші "морди галішенські", Католицькі "лати", Вже не встружайте більш нічого. Щоб варта плескати. Вам вже в очах миготить, В головах бушує, По заду вас (не далеко), Хробак "машерує".

Драпака.

ПОВІТРЯНЕ СПОЛУЧЕННЯ МОСКВА -- ХАРКІВ -- ТЕГЕРАН.

Нині т-во Українського Повітрошляху провадить енергійну підготовку до відкриття повітряного сполучення за маршрутом Москва—Харків—Тегеран. 11-го лютого з Бакинського аеродрому вилетів перший аероплан Баку—Пехлеві—Тегеран, де в найближчому часі намічається організувати повітряне сполучення цілий рік. Незабаром, коли дозволить погода, з Москви вилетить в пробний політ перший аероплан за маршрутом Москва—Харків—Армавір—Баку—Пехлеві—Тегеран, що має зробити повітряним шляхом 3,220 кілометрів.

15-го квітня Український повітряний рейс між Баку та Тегераном 2 рази на тиждень і розпис буде змінено. З Москви аероплан вилетить о 9 год. 55 хв., в Армавірі він зникатиметься о 16 год. 55 хв., там ночуватиме і о 6 год. ранку вилетить до Баку. В Баку знову ночуватиме і о 6 год. наступного ранку аероплан вилетить на Пехлеві, де зникатиметься о 8 год. 40 хв. і о 12 год. 35 хв. повинен бути в Тегерані.

З 1-го травня намічається встановити рейс між Баку та Тегераном 2 рази на тиждень і розпис буде змінено. З Москви аероплан вилетить о 9 год. 25 хв., в П'ятигорську — о 17.45. Там ночуватиме, а ранком вилетить до Баку, де зникатиметься о 11 год. 15 хв. і в Тегерані о 18 год. 20 хв. Новий розпис скоротить час прибуття аеропланів до Тегерану на цілу ніч.

Тариф на перевіз багажу та навантаження, порівнюючи з минулим роком, буде значно

знижено. Пасажирський квиток коштуватиме стільки-ж, скільки коштує квиток в мягкому вагоні на залізницю.

В Харкові та Баку будуть аеростатії. В Артемівському та П'ятигорському устатковані спеціальні помешкання для ночівлі пасажирів, що літатимуть на аероплані.

Середню комерційну швидкість аероплану встановлюється 130 кілометрів на годину, але можливо, що її буде підвищено до 160 кілометрів.

Відкриття повітряного сполучення до Тегерану, Український повітряний шлях включиться в світову сітку повітряних сполучень. На сході аероплан Українського повітряного шляху зустрічатимуться з аеропланом "Юнкерса", що в свою чергу зв'язаний з низкою повітряних фірм. В Москві аероплан Українського повітряного шляху зустрічатиметься з аеропланом "Дерлофта", що також зв'язаний з цілою сіткою повітряних ліній. Це збільшить транзитне сполучення через СРСР (перезозка пасажирів, пошт, товарних зразків, навантаження і т. д.)

До відкриття лінії Москва—Харків—Тегеран всю кореспонденцію з Англії на схід перевозилося околицями шляхом через Бейрут. Нині з відкриттям повітряного сполучення Москва—Харків—Тегеран цей шлях буде дуже скорочено.

Включення Українського повітряного шляху в світові повітряні магістралі дасть великий економічний ефект не тільки т-ву Українського повітряного шляху, але і почтовим та торговельним організаціям СРСР, що за допомогою аеропланів Українського повітряного шляху зможуть швидко зв'язуватися з дружинами на країнах Сходу, зокрема з Персією.

БІЛОРУСЬКА ЛІТЕРАТУРА.

У Харкові гостювала недавно група білоруських письменників — членів літературної організації "Полімія". Якуб Колас, Янка Купала, Міхась Гартин, Міхась Чарот і Міхась Зарещкі. Мета приїзду була познайомитися з українським культурно-художнім життям. У Харкові білоруські письменники пробули кілька днів, відвідали низку культурно-освітніх і художніх закладів та влаштували ряд вечорів білоруської літератури.

Голова літературної організації "Полімія", редактор газети "Савецкая Беларусь", т. Чарот, поділився з представниками українських газет відомостями з поточного літературного життя білоруської республіки. — Насамперед мови відзначити, — каже тов. Чарот, — що нова білоруська література нині переживає період свого надзвичайно бурного розвитку. Інтерес до білоруської літератури зростає не лише серед широких мас свого білоруського, колись царом пригнобленого, населення, а й серед трудящих інших національностей, що за-

севають Білорусь. Про цей інтерес до білоруського літературного життя достатньо свідчать хоча-б той факт, що літературні диспути, вечори змички письменників і читача, які відбуваються не лише в столиці Білорусі Мінську, а й в різних околицях містх республіки, притягають до себе увагу широкого загалу. Так, наприклад, вечір білоруських письменників у Гомелі, який одне нещодавно відбувся, зібрав 3,000 чоловіка переважно місцевих і робітників-залізничників.

Нині в Білорусі є три, так би мовити, головні літературні угруповання, що з них за найстарше треба вважати "Маладзія", який існує з 1923 р. "Маладзія" зумів на сьогодні об'єднати навколо себе все, що є талановитого й здібного в білоруській літературній молоді. Є ще організація "Узвішша", яке трохи подібне до колишнього українського "Валіте". Кілька місяців тому в Білорусі засновано нову літературну організацію "Полімія", до якої увійшли старі чле-

ни "Маладзія", а також і ті письменники, що досі не були в жадній організації. До "Полімія" вступили також і 2 видатні народні поети Білорусі Якуб Колас і Янка Купала.

В Білорусі зараз на черзі дня стоїть питання утворення федерації радянських письменників, яка ще щільніше об'єднає радянські письменницькі сили Білорусі. До федерації мають увійти всі радянські угруповання Білорусі різних національностей.

У своїй роботі білоруські письменники, звичайно, мають велику підтримку не лише від громадянства, а й від уряду. Низка молодих письменників і поетів на державний коштів вчаться по вищих закладах Мінська, Москви, Ленінград.

ПАТРІОТИЧНИЙ КОНЦЕРТ.

Одно невеличке, але дуже патріотичне товариство в більшому містечку влаштувало концерт із нагоди 57-літніх роковин смерті Тараса Шевченка.

Фронт товариства будинок жовто-блакитними стяжками, а на середині сцени "похоронено" Шевченка в двох "баксах" від "кока-кола", які накрито "бенкетом" патріотичного колюру. На сцені оригінальний "могил" видів високий трираменний хрест із жовтим написом на синьому тлі: "Як умру то поховайте!". Під хрестом висів портрет Шевченка. У Шевченка висока кримкова шапка й кохух.

Коли вже на сцені зібралось около двайцятро людей, голова товариства проголосив початок концерту. На даний знак виспалося їй сцену всім співакам. За ними вийшов старий дяк, який завжди твердив, що не може бути світських дірідентом, бо розуміє тільки церковні ноти. Проте він згодився дірідувати на цьому концерті, доки голова заповнив його, що цей концерт — це те саме, що похорон або панакхид.

Співали на всі вісім голосів, тоб-то кожний співак співав своїм голосом, але найголосніше і найкращіше виводив сам дірідент.

На сцені почулися голосні жіночі шлохання і притишені ридання. Одна стара бабуня, мабуть колішня заводова плачка в старому краю, не видержала і почала заводити жалібливим голосом: "Ах сусідо мій любий, голубчику-коханий!"

— Тихо, мамо, не голосіть! — штовхнув її молодий муштина. — Те все робиться тільки так собі "на фоні".

— Бий тя тріста! — видивився на нього бабуся: "Со святими упокой! На фоні співають?! От мавбище вже якийсь товк у голові, не малий вже!"

— "Анесті гад", що "на фоні" — забожився хлопечко.

— І не "Со святими" співають, але "Заповіт" — розсміявся його сусід.

На щастя помучені співаки перестали співати і пішли за сцену, а вийшов аранжер концерт і заповів, що голова скаже, з того всього виходить, що Шевченко наш, а не більшовицький і хай більшовики чим

хочуть збивають що святу правду, то їм таки не вдасться. І не вам скаже кожний з наших провідників світських і церковних. І ви мусите в це вірити і не піддаватися жадним більшовицьким брехням, бо більшовики не люблять цілого народу, тільки частину його, а їхня політика оснується на тому, щоб знищити панів і понів. (Знову олпески.)

Бесідник окунув поглядом публіку, відкашлянув і знову почав сильним голосом.

— І ви певно думаете, що Шевченко вмер і лежить ось у цій могилі (він знову ткнув на "бакси" від "кока-кола")!.. Ні, він живий... і кажуць наші черні провідники, що він буде нічно жити — тягнув бесідник.

Він далі говорив, а глядяно повторив попередню сказану, а вкінці звернувся до членів, щоб притягали всіма силами нових членів до товариства.

— Тільки наше товариство є чисто патріотичне і найліпше, бо воно й носить назву Тараса Шевченка, який був найбільшим сином України. Хай живе наш батько Тарас! — закінчив він втер спінніть чоло і йосунув за куліси.

Відтак приходили на сцену хлопці, дівчата і жінки і говорили щось до могилі і до публіки, але через гамір не можна було розібрати, про що була мова.

А як вишла дівчинка і промовляючи до могилі почіпала на хрест букет білочервоних цвітів — старенька бабуся спожавіла.

— Одна порядна дитина цаїшла, що певно не "на фоні" пошавувала хрест святой, хоч його може і "на фоні" причілено до той бакси — сказала набожно.

Вкінці голова заявив, що концертна програма скінчена й публіка, нагородивши його за це найшліпшим олпескою, почала розходитися, хто домів, а хто до "салери", де, як казав мій сусід, мали відбуватися "патріотичні поминки за упокой душі раба божого Тараса".

До мене приступив аранжер концерт, який мабуть не спішився на "поминки", бо по його очам видно було, що він ще перед концертом вихилив не мало "гієї ледасички".

— Ну, як вам, пане добродію, подобався наш концерт — запитав вдоволено.

— Вдався вам на причуд патріотично — відповів я.

— Ге-ге-ге! Ану, хай більшовики похваляться таким концертом!

— Певно, що не похваляться, бо такого не втнуть — відповів я також усміхаючись.

— Не втне Панько тіста, ге-ге-ге, ха-ха-ха! — зареготався аранжер.

— На це треба патріотів — сказав я і ми розійшлися; він до патріотичного "салери", а до свого, в якому від року мешкаю з жінкою і дитиною.

Грицук.

ЗНАЙДЕНО НЕОПУБЛІКОВАНИ ЛІСТИ Т. Г. ШЕВЧЕНКА.

Учителька одної з київських трудшкіл, вичука одного з друзів Шевченка, знайшла в роздіновому архіві неопубліковані листи, що стосуються до останніх років життя Шевченка.

Небів і не повинно бути земних богів — царів.

— Свят, свят, свят! — швидко хрестився перелякано Вузколоб.

— Все викрикував: На що вам здалися царі, на що вам здалися псарі, ви-ж такі люде — не собаки. Всі католицькі і православні отці духовні, і я з ними, старалися відповідними молитвами і заклинаннями вигнати з нього біса і взяли до помочі ворожитів і ворожок, але все те надаремно. По році вийхав він до Америки, розруйнував там рештки "Зіджі", а відтак зник по нішній день. Кажуть, що вийхав під прибарним назвником у Радянську Галичину, щоб працювати в львівському комуністичному часописі "Новий Світ".

— Нозовороджений! — крикнув ужалений пан Вузколоб.

— Він проклятий відступник працює там під цим прізви-

щем. Все пропало, нічого не залишилось... Чого-ж я тут прихав, чого, чого? — Він зловив отця неканоніка за рамена і сумно потрясав ним.

— Бо дурний, бо безмозкий — відповів отць неканонік.

— Безмозкий? — Я вам докажу, чий безмозкий — крикнув пан Вузколоб.

— Аж я воскресну нашу національну політику. Побачите! — Він скоро задобрітові ногами на одному місці.

— Ходіть, ходіть, випете, тай вам лєкше стане — тягнув його за рукав бувший парох від св. Варвари.

— Тут не треба розуму, але хитрости — промовив втер до Вузколоб і ввійшов за отцем до "Народнього Готелю", де колись помічалось міжнародно-народне, спекуляційно-патріотично-бизнесове підприємство "Народня Преса".

Слідуючого дня вечіре видання віннігських газет вик-

ГІПНОЗ В АКУШЕРСТВІ.

В Укр. Психологічному Інституті в Харкові, на засіданні психо-терапевтичної секції Харк. Мед. Т-ва, виступив професор К. І. Платонов з цікавим докладом про вживання гіпнозу в акушерстві. Підчас докладу було продемонстровано кількох пацієнтів, що їх лікувалося гіпнозом.

Гіпнозу, як засобу лікування, вживають нині у всіх галузях медицини, в тім числі і в акушерстві. Багато хто, — каже проф. Платонов, — має неправильний погляд, що боля підчас пологів є фізіологічне явище і що усувати їх — нерационально. Ми маємо інші органи в нашому тілі, що своїми фізіологічними функціями нагадують функції уразу, а проте вони підчас своїх функцій не дають болю. Допомогти жінці позбутися болю при родові — стало завданням сучасної гіпно-терапії. На думку проф. Платонова, вживання гіпнозу в акушерстві має широкі перспективи і недалеко той час, коли кожна акушерка знатиме прийом гіпнозизму і вживатиме їх для полєкшення болю родовиць.

Проф. Платонов продемонструє одну жінку, що в неї проведено пологи без болю за допомогою суггестії (гіпнотичного навіяння). За кілька місяців до пологів ця жінка почала відчувати панічний страх перед родовим актом, коли згадувала, що він супроводиться болями. Страх був такий великий, що один час гадала, що в неї починається психоз. Тоді вирішено було спробувати лікувати її гіпнозом. Протягом кількох сеансів в дрімливому стані їй вмовлялося, що ніяких болей підчас пологів вона не відчуватиме, і що родитиме вона легко і безболізно. Незабаром страх мінув і, коли настав час для пологів, пацієнтка сама пішла до лікарні. Протягом всього родового акту вона не відчувала ніякого болю. Страху вона, як перед пологами, так і тоді, коли почалися самі пологи, теж ніякого не відчувала. Нині вона почуває себе цілком добре.

На цьому-ж засіданні проф. Платонов продемонстрував виділо успішного лікування суггестією безупинної плацентки вагітної. У одній пацієнтки

на 5-му місяці вагітності почалися безупинні блювоти, що тривали щодня по кілька раз на день протягом двох місяців. Ніякі ліки їй не допомагали. Тоді проф. Платонов вирішив лікувати її суггестією. Підчас коротких сеансів їй навіявалося, що вона цілком здорова і почуває себе добре. Через кілька сеансів блювоти припинилися, хора почала їсти, чого раніше не могла робити і роди відбулися в неї цілком нормально.

По докладу проф. Платонова висловлювалось кілька акушерів і терапевтів, при чім зазначалося, що гіпноз як засіб лікування не є вже нині здобутком одних лише психотерапевтів, а ним мусить користуватися кожний лікар у своїй щоденній практиці.

І. В.

ВИСТАВКА В ПАМ'ЯТЬ ПРОФЕСОРА В. Б. АНТОНОВИЧА.

Історична секція Української Академії Наук влаштувала з приводу 20-тіриччя проф. В. Б. Антоновича ювілейну виставку наукових робіт небижчика.

На виставці показано всі друковані праці небижчика, його рукописи, що залишилися недрукованими, плани, замітки, листування, підручні книжки то-що. Були виставлені не тільки наукові роботи, а все, що може в тій або іншій мірі характеризувати відношення до Антоновича тогочасного громадянства і близьких йому людей, як-то: фотографії, дипломи, привітання й адреси, телеграми та інше, згадки про нього в тогочасній періодичній літературі, деякі речі, що залишилися від небижчика, та все те, що може характеризувати особу небижчика.

Виставка відкрилася в Київі 25 березня в день смерті проф. Антоновича, та тривала до 5. квітня.

Під час виставки була-консультация для всіх, що бажали ближче познайомитися з роботами Антоновича.

Історична секція по закінченні виставки має утворити окремий кабінет ім. Антоновича, де буде зібрана найголовніша спадщина вченого.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМУ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО"!

В ІСТ КИЛДОНАН — фільма буде показувана в Укр. Роб. Домі в середу, 11. квітня перша частина, а в четвер, 12. квітня друга частина. Ціни: для дорослих 50 ц., а для дітей 25 центів. Початок в год. 8.15 вечером.

В ВІННІПЕГ БІЧ, МАН. — фільма буде показана в Товн Гол. в суботу, 14. квітня перша і друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 75 ц., а для дітей 25 ц. Початок в годніні 7. вечером.

В ПОРТЕДЖ ЛА ПРЕІРІ, МАН. — фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в понеділок, 16. квітня перша частина, а в вівторок, 17. квітня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 ц., а для дітей 25 ц. Початок в годніні 8.15 вечером.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО!

ПОВОРОТ І СМЕРТЬ ПАНА ВУЗКОЛОБА.

(Причиник до історії укр. національної політики в 1938 р.)

(Докінчення.)

— Одибо разу — продовжав отць — вчипив він на нашій одинокій національній інституції "Народній Готель" величезне оголошення під наголовком: "Послание до моїх українських підвладних на цій земній кулі й поза нею!"

— Цим, як він писав, маніфестом повідомляв всіх, що вночі явився йому ясний дух ясновельможного небижчика гетьмана Панька Швидкопада і помазав його на вселадного та всеукраїнського володаря з правом наслідства в мужеському, жіночому і середньому роді і в ліній простій і кривій. Між иншим закликав всіх підвладних до безоглядного послуху, покори, "проданности"

та інших християнських чеснот, а під сподом підписався зі всіма титулами: "...з божої й панської ласки ділчичий гетьман всієї України від Сяну до Кубані, і від Квєбеку до Венікуверу, найбільший хам-кримський, король Галиції і Володимирії і Зеленого Кліна і т. д. ... і всіх українських територій на, під, над і поза землею".

— Дивіться, дивіться! — чудувався пан Вузколоб. — І це правда, що йому явився дух нашого ясновельможного Панька?

— Так само правда, як те, що ви розумний, а я вірний... — Самозванець! — вирвалося гнівно слово з уст Вузколоба.

— Та слухайте, не переби-

вайте. Цей здоровий прояв мегаломанії є в кожного з нас. Впрочім ми годілися з тим, бо думали, що може властяться нам в той спосіб відзискати наш страчений політичний позиції! — сердився отць.

По кількох днях вивісив він друге оголошення, що білеті вступу на авдієнцію до "Іх Величества Володаря України" можна набути в "Народньому Готелі" по 25 центів для старших і по 10 центів для дітей. Авдієнція в кожній порі дня і буде весела і цікава, бо можна буде побачити в короні і в цілій величі Іх Величестві всі гетьманськими, королівськими, хамськими клейнотами та атрибутами власті.

— І мав він все те?

— Еге-ж, зробив із паперу корону, вистругав дубову булаву, а нагайку мав готову. Та це все мало помогло і нам і їм, бо продано тільки два білеті по 25-центів репортє-

рам віннігських газет. Вони помістили його гетьманську зимку в своїх часописах і написали довгі статті про новогетьмана "Австріякі, Росіяні, Галишівні і Рутенціві", але каяті більшовики помістили ту саму зимку з тими самими статтями в своєму гумористичному журналі "Бодяку" і ціла справа провалалася, зглядно всі взяли її на сміх.

— Дурні лати — заскреготів зубами пан Вузколоб.

— Так, так, дурні лати, наші політичні дипломати і через те провалилися зі своєю політикою — похитав головою і продовжав.

Відтак Босоногий був десь вийхав, а корону і всі клейноти Дав мені до переховання, бо я був іменованій його придворним сподівником. По двох роках вернув назад до Вінніпегу, але вже — не при нас згадуючи — з діволом. Почав нам — всім доказувати, що немає бога на

небі і не повинно бути земних богів — царів.

— Все викрикував: На що вам здалися царі, на що вам здалися псарі, ви-ж такі люде — не собаки. Всі католицькі і православні отці духовні, і я з ними, старалися відповідними молитвами і заклинаннями вигнати з нього біса і взяли до помочі ворожитів і ворожок, але все те надаремно. По році вийхав він до Америки, розруйнував там рештки "Зіджі", а відтак зник по нішній день. Кажуть, що вийхав під прибарним назвником у Радянську Галичину, щоб працювати в львівському комуністичному часописі "Новий Світ".

— Нозовороджений! — крикнув ужалений пан Вузколоб.

— Він проклятий відступник працює там під цим прізви-

щем. Все пропало, нічого не залишилось... Чого-ж я тут прихав, чого, чого? — Він зловив отця неканоніка за рамена і сумно потрясав ним.

— Бо дурний, бо безмозкий — відповів отць неканонік.

— Безмозкий? — Я вам докажу, чий безмозкий — крикнув пан Вузколоб.

— Аж я воскресну нашу національну політику. Побачите! — Він скоро задобрітові ногами на одному місці.

— Ходіть, ходіть, випете, тай вам лєкше стане — тягнув його за рукав бувший парох від св. Варвари.

— Тут не треба розуму, але хитрости — промовив втер до Вузколоб і ввійшов за отцем до "Народнього Готелю", де колись помічалось міжнародно-народне, спекуляційно-патріотично-бизнесове підприємство "Народня Преса".

Слідуючого дня вечіре видання віннігських газет вик-

несло сенсаційну новинку під наголовком: "Чоловик без мозку". В новинці було написано: "Вчєра вночі невідомий чоловік видралпав по шнурковій драбині на фронтону стіну будинку "Українського Робітничого Радіо", але впав і вбився на смерть. Свідство виказало, що він із якоїсь невідомої причини бажав знищити будинок. Та найкавіше, що з розбитої голови стирчали кусинки овечого люю і кляча замість мозку, якого в його голові зовсім не було".

— Я-ж казав, я знав, — шептотав отць від св. Варвари, читаючи цю новинку, що з ним такий скандал вийде. Хоч би був головою в діл не падав, а чим иншим... А то всі довідаються, що він до нас належав. Вже лишє кількох з наших таких безмозких залишилось...

— Останні безмозкі Могі-кане!

Бодяк.

